

പരിഷ്കരിച്ച നാലു വിഷയത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ ഓർമ്മ ചിഹ്നം - മഹാ ശിവരാത്രി

ഇന്ന് ജ്ഞാനദാതാവ്, ഭാഗ്യവിധാതാവ്, സർവ്വശക്തികളുടെയും വരദാതാവ്, സർവ്വവജനാക്കളാലും സമ്പന്നമാക്കുന്ന ഭോലാനാഥനായ ബാബ, തന്റെ അതിസ്പന്ദിതമായ, സദാ സഹയോഗിയായ, സമീപ കൂട്ടികളുമായി മിലനം ചെയ്യുവാൻ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മിലനം തന്നെയാണ് സദാ കാലത്തേക്ക് ഉത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഓർമ്മ ചിഹ്നമാകുന്നത്. ഏതെല്ലാം ഭിന്ന-ഭിന്ന നാമങ്ങളിലാണോ സമയത്തിനനുസരിച്ച് ഓരോ ഉത്സവങ്ങളും ആഘോഷിച്ചിരുന്നത് - അതെല്ലാം തന്നെ ഈ സമയത്തുള്ള അച്ഛനും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള മധുരമായ മിലനം, ഉത്സാഹം നിറഞ്ഞ മിലനം, ഭാവിയിൽ ഉത്സവത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്നു. ഈ സമയം താങ്കൾ സർവ്വശ്രേഷ്ഠരായ കുട്ടികളുടെ ഓരോ ദിവസവും, ഓരോ നിമിഷവും സദാ സന്തോഷത്തിലിരിക്കുന്നതിന്റെ നിമിഷം അഥവാ സമയമാണ്. അപ്പോൾ ഈ ചെറിയൊരു സംഗമയുഗത്തിന്റെ അലൗകിക ജീവിതം, അലൗകിക പ്രാപ്തികൾ, അലൗകിക അനുഭവങ്ങളെ ദ്വാപരയുഗം മുതൽ ഭക്തർ ഭിന്ന-ഭിന്ന നാമങ്ങളിൽ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. താങ്കളുടെ ഈ ഒരു ജന്മത്തിലെ ജീവിതം, ഭക്തിയിലെ 63 ജന്മങ്ങൾക്കുള്ള ഓർമ്മ ചിഹ്നമായി മാറി. ഇത്രയ്ക്കും മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ്. ഈ സമയത്തെ വളരെയധികം അത്ഭുതകരമായ കാര്യം ഇതാണ് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് - പ്രത്യക്ഷമായും ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്, നിമിത്തമായി ആ ഓർമ്മ ചിഹ്നത്തെയും ആഘോഷിക്കുന്നു. ചൈതന്യത്തിലുമുണ്ട്, കൂടാതെ ചിത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിലുമുണ്ട്.

5000 വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ഓരോരുത്തരും എന്തെല്ലാമാണ് പ്രാപ്തമാക്കിയത്, എന്തായിത്തീർന്നു, എങ്ങനെയാണിത്, തന്റെ 5000 വർഷത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഓർമ്മചിഹ്ന ചിത്രവും ജാതകവും എല്ലാം സ്പഷ്ട രൂപത്തിൽ അറിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞില്ലേ. കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും കാണുമ്പോഴും സന്തോഷമില്ലേ, നമ്മുടെ തന്നെ മഹിമയും പൂജയുമാണ്, നമ്മുടെ ജീവിത കഥയാണ് വർണ്ണിക്കുന്നത്. താങ്കളുടെ യഥാർത്ഥ ചിത്രം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കില്ലല്ലോ, അതിനാൽ ഭാവനാപൂർവ്വമായി ഭക്തർക്ക് എന്താണോ ടച്ചായത് ആ ചിത്രമാണുണ്ടാക്കിയത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശിവജയന്തി ദിവസേന ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സംഗമയുഗം അവതരണയുഗമാണ്. ശ്രേഷ്ഠമായ കർത്തവ്യം, ചരിത്രമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള യുഗമാണ്. എന്നാൽ പരിധിയില്ലാത്ത യുഗത്തിലും ഈ ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ ദിവസം ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. താങ്കളെല്ലാവരുടെയും ആഘോഷമാണ് - മിലനത്തിന്റെ ആഘോഷം. അവരുടെ ആഘോഷം - ആഹ്ലാസിക്കുകയാണ്. അവർ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ നേടിക്കഴിഞ്ഞു. അവർ വരു-വരു എന്ന് പറയുന്നു, നിങ്ങൾ പറയുന്നു, വന്നു കഴിഞ്ഞു, മിലനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. ഓർമ്മചിഹ്നവും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്നതും തമ്മിൽ രാവിന്റെയും പകലിന്റെയും വ്യത്യാസമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ ഈ ദിവസം ഭോലാനാഥനായ അച്ഛന്റെ ദിനമാണ്. ഭോലാനാഥൻ അർത്ഥം കണക്കില്ലാതെ അളവറ്റ രീതിയിൽ നൽകുന്നവർ. ശരിക്കെ എത്ര കൊടുത്തോ അത്രയേ ലഭിക്കൂ അതാണ് കണക്ക്. എത്ര ചെയ്തോ അത്ര മാത്രമേ നേടൂ. അതാണ് കണക്ക്. പക്ഷേ ശിവബാബയെ ഭോലാനാഥനെന്നു പറയാൻ കാരണമെന്താണ്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സമയം നൽകുന്നതിൽ, എത്രയാണോ അത്ര എന്ന കണക്ക് വെക്കുന്നില്ല. ഒന്നിന് പതിമടങ്ങ് എന്ന കണക്കാണ്. അപ്പോൾ അളവറ്റതായില്ലേ. ഒന്നും കോടിയും തമ്മിൽ എത്ര വ്യത്യാസമാണ്. കോടി എന്നതല്ലേ അവസാനത്തെ കണക്കിന്റെ ശബ്ദം അതിനാൽ കോടി എന്ന് പറയുന്നു. അളവറ്റ രീതിയിൽ നൽകുന്ന ഭോലാ ഭണ്ഡാരിയുടെ ദിനം ഓർമ്മ ചിഹ്നത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്നു. താങ്കൾക്ക് ഇത്രയും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു, ഇപ്പോൾ സമ്പന്നമാണെന്നുള്ളത് മാത്രമല്ല, ഭാവിയിലെ 21 ജന്മത്തേക്ക്, 21 കുലത്തേക്കും സദാ സമ്പന്നമായിരിക്കും.

ഇത്രയ്ക്കും ജന്മങ്ങളിലേക്കുള്ള ഗാരന്റി മറ്റാർക്കും തന്നെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ല. ആർ എത്ര തന്നെ ഉയർന്ന ദാതാക്കളായിക്കൊട്ടെ, എന്നാലും അനേക ജന്മങ്ങളിലേക്കുള്ള സമ്പന്ന ഭണ്ഡാരം നൽകുവാനുള്ള ഗാരന്റി അവർക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ല. അപ്പോൾ ഭോലാനാഥനായില്ലേ. നോളേജ്ഫുളാണ് അതിനോടൊപ്പം നിഷ്കളങ്കനാണെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് ബാബയെ ഭോലാനാഥനെന്നു പറയുന്നത്. കണക്കെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഓരോ സങ്കല്പത്തിന്റെയും കണക്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അതെല്ലാം അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഭോലാനാഥനാണ്. അപ്പോൾ താങ്കളെല്ലാവരും ഭോലാനാഥനായ അച്ഛന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ കുട്ടികൾ തന്നെയല്ലേ. ഒരു വശത്ത് ഭോലാനാഥനെന്നു പറയുന്നു, മറുവശത്ത് സമ്പന്ന ഭണ്ഡാരി എന്നും പറയുന്നു. ഓർമ്മചിഹ്നവും നോക്കൂ എത്ര നല്ല രീതിയിലാണ് ആഘോഷിക്കുന്നത്. ആഘോഷിക്കുന്നവർക്ക് ഇതറിയില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാം. ഈ സംഗമയുഗത്തിലെ

പഠിപ്പിലുള്ള മുഖ്യമായ നാലു വിഷയങ്ങളും ഓർമ്മചിഹ്നത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്നു. എങ്ങനെ? ആദ്യം തന്നെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നു, വിശേഷിച്ചും ഈ ഉത്സവത്തിന്റെ ദിവസം, ബിന്ദുവിന്റെയും തുളളിയുടെയും മഹത്വമുണ്ട്. ബിന്ദു എന്നത് ഈ സമയത്തെ ഓർമ്മയുടെ അഥവാ യോഗത്തിന്റെ വിഷയത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. ഓർമ്മയിൽ ബിന്ദു സ്ഥിതിയിലല്ലെ സ്ഥിതി ചെയ്യുക. അപ്പോൾ ബിന്ദു എന്നത് ഓർമ്മയുടെ അടയാളവും തുളളി - ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭിന്ന-ഭിന്ന തുളളികളാണ്. ഈ ജ്ഞാനം എന്ന വിഷയത്തിന്റെ അടയാളം, തുളളിയുടെ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു. ധാരണയുടെ അടയാളമായി ഈ ദിവസം വിശേഷ വ്രതം എടുക്കുന്നു. അപ്പോൾ വ്രതം ധാരണ ചെയ്യണം. ധാരണയിലും താങ്കൾ ദൃഢസങ്കല്പമല്ലെ എടുക്കുന്നത്. ഇത്രയ്ക്കും സഹനശീലരും അന്തർമുഖിയുമായി അവശ്യം മാറുക തന്നെ ചെയ്യും, എന്ന വ്രതം നിങ്ങൾ എടുക്കാറില്ലെ. ഈ വ്രതമല്ലെ ധാരണ ചെയ്യുന്നത്. ഇതാണ് വ്രതം ധാരണ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അടയാളം, ഇനി അടുത്തത് സേവനത്തിന്റെ അടയാളമാണ് ജാഗരണ അവസ്ഥ. നിങ്ങൾ സേവനം ചെയ്യുന്നത് തന്നെ മറ്റുള്ളവരെ ഉണർത്തുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ്. അജ്ഞാന നിദ്രയിൽ നിന്നും ഉണർത്തുക, ജാഗരണം ചെയ്യുക, ജാഗൃതി നൽകുക - ഇതാണ് താങ്കളുടെ സേവനം. അപ്പോൾ ഈ ജാഗരണത്തിന്റെ അടയാളമാണ് സേവനം. അപ്പോൾ നാലു വിഷയങ്ങളും വന്നില്ലെ. എന്നാൽ കേവലം രൂപരേഖ അവർ സ്ഥൂല രൂപത്തിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി. ഭക്തർ ഭാവനയുള്ളവരായതിനാൽ, സത്യമായ ഭക്തരുടെ അടയാളം സദാ എന്താണോ സങ്കല്പിക്കുന്നത്, അതിൽ അവർ ദൃഢതയുള്ളവരായിരിക്കും. അതിനാൽ അങ്ങനെയുള്ള ഭക്തരോടും ബാബയ്ക്ക് സ്നേഹമുണ്ട്. എന്നാലും താങ്കളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നം ദ്വാപരയുഗം മുതൽ പരമ്പരാഗതമായി ആചരിച്ചു വരുന്നുണ്ടല്ലോ, വിശേഷിച്ചും ഈ ദിവസം, എങ്ങനെയാണോ താങ്കൾ ഇവിടെ സംഗമയുഗത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ സമർപ്പണ സമാരോഹണം ആഘോഷിക്കുന്നത്, വ്യത്യസ്തമായും ആഘോഷിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതേപോലെ താങ്കളുടെ ഈ പരിപാടിയുടെ ഓർമ്മചിഹ്നമായി അവർ സ്വയത്തെ സമർപ്പണമാക്കുന്നില്ല, എന്നാൽ ആടിനെയാണ് ബലിയർപ്പിക്കുന്നത്. സാധാരണ ബാപ്തദയും തമാശയ്ക്ക് പറയാറില്ലെ, ഞാൻ എന്ന ഭാവത്തെ സമർപ്പിക്കുക. അപ്പോഴെ സമർപ്പണം സമ്പൂർണ്ണമാകൂ. ബാബയ്ക്ക് സമാനമാകൂ. എങ്ങനെ ബ്രഹ്മബാബ ഏറ്റവും ആദ്യം ഏതൊരു ചുവടാണ് വെച്ചത്? ഞാൻ, എന്റെ ഈ ഭാവങ്ങളുടെ സമർപ്പണ സമാരോഹണം അർത്ഥം ഏതൊരു കാര്യത്തിലാണെങ്കിലും ഞാൻ എന്നതിനു പകരം സദാ സ്വാഭാവിക ഭാഷയിൽ, സാധാരണ ഭാഷയിൽ പോലും ബാബ എന്ന വാക്ക് മാത്രമാണ് കേട്ടത്, ഞാൻ എന്ന വാക്കല്ല.

ബാബ ചെയ്യിക്കുന്നു, ഞാൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നുമല്ല. ബാബയാണ് എന്നെ മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോകുന്നത്, ഞാൻ എന്ന് പറയരുത്. ബാബ എന്നു പറയണം. പരിധിയുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യക്തി അഥവാ വൈഭവത്തോടുള്ള മമതയാണ് ഈ ഞാൻ എന്റെത്. അപ്പോൾ ഞാൻ, എന്റെത് എന്നതിനെ സമർപ്പണം ചെയ്യുക തന്നെയാണ് ബലിയർപ്പിക്കുക. ബലിയർപ്പിക്കുക അർത്ഥം മഹാബലിയാകുക. അപ്പോൾ ഇതാണ് സമർപ്പണമാകുന്നതിന്റെ അടയാളം.

അപ്പോൾ ബാപ്തദദ ഭക്തരെ ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു - ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ ഭാരതത്തിലും ഓരോ ദേശത്തിലും അലകൾ വ്യാപിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി ഉത്സവം ആഘോഷിക്കുന്നത് നല്ലതല്ലെ. അത് രണ്ട് ദിവസത്തേക്കാണെങ്കിലും ഒറ്റ ദിവസത്തേക്കാണെങ്കിലും ഉത്സാഹത്തിന്റെ അലകൾ വ്യാപിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, അതുകൊണ്ടാണ് ഉത്സവമെന്നു പറയുന്നത്. എന്നാലും അല്പകാലത്തേക്കു വേണ്ടിയാണെങ്കിലും വിശേഷ രൂപത്തിൽ ബാബയിലേക്ക് കൂടുതൽ ആളുകളുടെയും ശ്രദ്ധ പോകുമല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ വിശേഷ ദിനത്തിൽ എന്ത് വിശേഷതയാണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നത് ? എങ്ങനെയാണോ ഭക്തരിലും ചിലർ സദാ കാലത്തേക്കുള്ള വ്രതമെടുക്കുന്നു, ചിലരിൽ ധൈര്യമില്ലാത്തതിനാൽ ഒരു മാസത്തേക്ക്, ഒരു ദിവസത്തേക്ക്, അഥവാ കുറച്ച് സമയത്തേക്ക് വ്രതമെടുക്കുന്നു. താങ്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ലല്ലോ. മധുബനിലാണെങ്കിൽ കാൽ (ബുദ്ധി) ഭൂമിയിലല്ല, പിന്നീട് വിദേശത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ കാൽ ഭൂമിയിൽ പതിയുമോ? അതോ മുകളിൽ തന്നെ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമോ. സദാ മുകളിൽ നിന്നും താഴേക്ക് വന്ന് കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുമോ അതോ താഴെയിരുന്നുകൊണ്ടു തന്നെ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുമോ. മുകളിൽ ഇരിക്കുക അർത്ഥം ഉയർന്നസ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുക. മുകളിൽ എവിടെയും തങ്ങി നിൽക്കരുത്. ഉയർന്ന സ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്യുക അർത്ഥം താഴേക്ക് വരുന്നതിനു സമാനമാണ്, പക്ഷേ സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും സ്ഥിതി ഉയർന്നതാണെങ്കിൽ ഉയരത്തിൽ തന്നെയാണ്. ബാബ നോക്കൂ, സാധാരണ ശരീരമല്ലെ ധാരണ ചെയ്തത്. സാധാരണ കർമ്മം തന്നെയല്ലെ ചെയ്യുന്നത്, എങ്ങനെ താങ്കൾ കുട്ടികൾ സംസാരിക്കുന്നുവോ അതുപോലെയാണ് ബാബയും സംസാരിക്കുക. അതേ പോലെ നടക്കുന്നു. അപ്പോൾ സാധാരണ ശരീരം, സാധാരണ കർമ്മം, അപ്പോൾ സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടും സ്ഥിതി ഉയർന്നതായിരുന്നു. അതുപോലെ താങ്കളുടെയും സ്ഥിതി ഉയർന്നതായിരിക്കണം.

ഈ ദിനത്തെ അവതരണ ദിവസമെന്നു പറയുന്നുണ്ടല്ലോ, അപ്പോൾ ദിവസേന അമൃതവേളയിൽ ഇങ്ങനെ

ചിന്തിക്കണം, നിദ്രയിൽ നിന്നല്ല, ശാന്തിയാമത്തിൽ നിന്നും കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനായി അവതരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുപോലെ രാത്രിയിൽ കർമ്മം ചെയ്ത് ശാന്തിയാമത്തിലേക്ക് പോകൂ. അവതാരങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നത് തന്നെ ശ്രേഷ്ഠമായ കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായാണ്. അവരുടേത് ജന്മം എന്ന് പറയില്ല, അവതരണമെന്നേ പറയൂ. ഉയർന്ന സ്ഥിതിയോടെ താഴേക്ക് വരുന്നതിനെയാണ് അവതരണമെന്നു പറയുന്നത്. അപ്പോൾ അങ്ങനെയൊരു സ്ഥിതിയിലിരിക്കുകയാണ് കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ സാധാരണ കർമ്മവും അലൗകിക കർമ്മത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരും ഭോജനം കഴിക്കുന്നു, താങ്കൾ അതിനെ ബ്രഹ്മാഭോജനമെന്നു പറയുന്നു. വ്യത്യാസമുണ്ടല്ലോ. എല്ലാവരും നടക്കുന്നുണ്ട്, താങ്കൾ ഫരിസ്തകളെപ്പോലെ നടക്കുന്നു, ഡബിൾ ലൈറ്റ് സ്ഥിതിയിൽ നടക്കുന്നു. അപ്പോൾ അലൗകിക പെരുമാറ്റവും അലൗകിക കർമ്മവുമായില്ലേ. അപ്പോൾ ഇന്നത്തെ ദിവസം മാത്രമല്ല അവതരണ ദിവസം, സംഗമയുഗം മുഴുവനും അവതരണ ദിവസമാണ്.

ഇന്നത്തെ ദിവസം താങ്കൾ കുട്ടികൾ ബാപ്റ്റിസം ക്ക് ആശംസകൾ നൽകുന്നു, എന്നാൽ ബാപ്റ്റിസം പറയുന്നു **ആദ്യംതാങ്കൾ**. അഥവാ കുട്ടികളില്ല എങ്കിൽ അച്ഛൻ എന്ന് ആരാണ് വിളിക്കുക. കുട്ടികളാണ് ആദ്യം അച്ഛനെ അച്ഛൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നവർ. അതിനാൽ ആദ്യം കുട്ടികൾക്ക് ആശംസകൾ. താങ്കളെല്ലാവരും പിറന്നാൾ ഗാനം പാടുമല്ലോ, ഹാപ്പി ബർത്ത് ഡേ റ്റു യു..... ബാപ്റ്റിസവും പാടുന്നു - ഹാപ്പി ബർത്ത് ഡേറ്റു യു....പിറന്നാൾ ആശംസകൾ ആദ്യം കുട്ടികൾ അച്ഛന് നൽകി. പിന്നീട് അച്ഛൻ കുട്ടികൾക്ക് നൽകി. ആശംസയിലൂടെ തന്നെയാണ് പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. താങ്കളെല്ലാവരും എങ്ങനെയാണ് പാലിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ബാബയുടെയും പരിവാരത്തിന്റെയും ആശംസകളിലൂടെയാണ് താങ്കൾ കുട്ടികൾ പാലിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ആശംസകളിലൂടെ തന്നെയാണ് നൃത്തമാടുന്നത്, പാടുന്നത്, പാലിക്കപ്പെടുന്നത്, പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ പാലനവും അത്ഭുതകരമാണ്. പരസ്പരം ഓരോ നിമിഷവും എന്താണ് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ആശംസകളല്ലേ, ഇതു തന്നെയാണ് പാലനയുടെ വിധി. ആർ എങ്ങനെയാണെങ്കിലും, എല്ലാവരും സംഖ്യാക്രത്തിലാണെന്നുള്ളത് ബാബയ്ക്കുമറിയാം താങ്കൾക്കുമറിയാം. അഥവാ സംഖ്യാക്രമത്തിലല്ല എങ്കിൽ സത്യയുഗത്തിൽ കുറഞ്ഞത് ഒന്നരലക്ഷം സിംഹാസനം ഉണ്ടാക്കേണ്ടി വരും. അതിനാൽ സംഖ്യാക്രമം ആവുക തന്നെ വേണം. നമ്പർവൈസായതിനാൽ, അഥവാ മറ്റുള്ളവർ തെറ്റായ വഴിയിലൂടെയാണ് പോകുന്നതെന്ന് താങ്കൾക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, ഇവർ നല്ല കർമ്മമല്ല ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, തെറ്റിനെ ശരിയാക്കുവാനുള്ള വിധിയാണ് അഥവാ യഥാർത്ഥമായ കർമ്മം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള വിധിയാണ് - നീ തെറ്റായ കർമ്മമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഒരിക്കലും അവരോട് നേരിട്ട് പോയി പറയരുത്. ഇങ്ങനെ പറയുന്നതിലൂടെ അവർ ഒരിക്കലും പരിവർത്തനപ്പെടില്ല. അഗ്നി അണയ്ക്കുന്നതിനായി അഗ്നിയല്ലല്ലോ നൽകുന്നത്, പകരം അതിൽ വെള്ളമൊഴിക്കുന്നു. അതിനാൽ ആദ്യമേ തന്നെ അവരോട് നീ തെറ്റാണ് നീ തെറ്റാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ നിരാശപ്പെട്ടു പോകും. ആദ്യം അവരെ നല്ലത്-നല്ലത് എന്നു പറഞ്ഞ് അവരിൽ ആത്മവിശ്വാസമുണർത്തൂ. ആദ്യം അവരുടെമേൽ വെള്ളം ഒഴിക്കണം, പിന്നീട് എന്തുകൊണ്ടാണ് അഗ്നി ബാധിച്ചതെന്ന് കേൾപ്പിച്ചു കൊടുക്കൂ. ആദ്യം തന്നെ, നീ അങ്ങനെയാണ്, നീ അങ്ങനെ ചെയ്തു, ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്ന് പറയരുത്. ആദ്യം തന്നെ ശീതള ജലം തളിക്കൂ. പിന്നീട് അവർ അഗ്നി പടരാനുള്ള കാരണവും അഗ്നി അണയാനുള്ള ഉപായവും എന്താണെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞാലും. അഥവാ മോശമായവരെ മോശമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അഗ്നിയിൽ എണ്ണയൊഴിക്കുന്നതിനു സമാനമാണ്. അതിനാൽ വളരെ നല്ലത്-നല്ലത് എന്ന് പറഞ്ഞ്കൊണ്ട് പിന്നീട് അവർക്ക് കാര്യം കേൾപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ധാരണ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ധൈര്യം ലഭിക്കുന്നു. അതിനാൽ കേൾപ്പിക്കുകയായിരുന്നു, വളരെനല്ലത്-വളരെനല്ലത് എന്ന് പറയുന്നത് തന്നെയാണ് ആശംസകൾ. ബാപ്റ്റിസവും ഒരിക്കലും ആരോടും നേരിട്ട് തെറ്റാണെന്ന് പറയില്ല - ശരിയേതാണ്, തെറ്റേതാണെന്ന് മുറളിയിൽ കേൾപ്പിക്കുന്നു. അഥവാ ആരെങ്കിലും നേരിട്ട് വന്ന്, ഞാൻ തെറ്റാണോ എന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും അല്ല നീ വളരെയധികം ശരിയാണെന്നു പറയും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ സമയത്ത് അവരിൽ ധൈര്യമുണ്ടാകില്ല. ഒരു രോഗി തന്റെ അവസാന ശ്വാസം എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അഥവാ ഡോക്ടറോട് ഞാൻ പോവുകയാണോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ പോലും, ഡോക്ടർ ഒരിക്കലും അതെ എന്നു പറയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ സമയത്ത് ധൈര്യമുണ്ടാകില്ല. ആരുടെയെങ്കിലും ഹൃദയം ദുർബലമാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് നിരാശപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചു കൊടുത്താൽ അവർക്ക് ഹൃദയാഘാതം സംഭവിക്കും. അതായത് അവരിൽ പുരുഷാർത്ഥത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന ശക്തിയുണ്ടാകില്ല. അപ്പോൾ സംഗമയുഗം ആശംസകളാൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുവാനുള്ള യുഗമാണ്. ഈ ആശംസകൾ തന്നെയാണ് ശ്രേഷ്ഠമായ പാലന. അതിനാൽ താങ്കളുടെ ഈ ആശംസകളുടെ പാലനയുടെ ഓർമ്മ ചിഹ്നമാണ്, എപ്പോഴെല്ലാം ഏതെങ്കിലും ദേവതകളുടെ ദിനം ആചരിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം ഉത്സവത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് ആഘോഷിക്കുക. ദീപാവലിയും ശിവരാത്രിയുമെല്ലാം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇന്ന് വിശേഷദിനമാണെന്ന് പറയുന്നു. എല്ലാ ഉത്സവങ്ങളെയും വിശേഷ ദിനമെന്നാണ് പറയുന്നത്, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ

താങ്കളുടെ വിശാല ഹൃദയമാണ്, അതിനെ അവർ വിശാല ദിവസമായി ആഘോഷിക്കുന്നു. പരസ്പരം ആശംസകൾ നൽകുന്നത് തന്നെയാണ് വിശാല ഹൃദയം. മനസ്സിലായോ... അല്ലാതെ തെറ്റിനെ തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കാതിരിക്കുകയല്ല. എന്നാൽ കുറച്ച് ക്ഷമ കാണിക്കൂ. സൂചന തീർച്ചയായും നൽകേണ്ടതാണ് പക്ഷേ അതിനുള്ള സമയം കൂടി ഒന്നു നോക്കുമല്ലോ. മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരാളോട്, നീ മരിക്കുകയാണ്, മരിക്കുകയാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെയിരിക്കും! അതിനാൽ സമയം നോക്കണം, അവരുടെ ധൈര്യത്തെയും നോക്കണം. വളരെ നല്ലത്-വളരെനല്ലത് എന്ന് പറയുന്നതിലൂടെ അവർക്ക് ധൈര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും പറയണം, അല്ലാതെ പുറമെ വെറുതെ പറയുന്നു എങ്കിൽ അവർക്ക് ഉള്ളിൽ സ്പർശിക്കില്ല. ഇതെല്ലാം ഭാവനയുടെ കാര്യമാണ്. ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാവം ദയയുടേതായിരിക്കണം. അപ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയത്തിലും ഈ ദയാഭാവം സ്പർശിക്കുന്നു. അതിനാൽ സദാ ആശംസകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ആശംസകൾ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ഈ ആശംസകൾ വരദാനമാണ്. ഇന്നത്തെ ദിവസത്തെ മഹിമയാണ്, ശിവന്റെ ഭണ്ഡാരം സമ്പന്നമാണ്..... ഇത് താങ്കളുടെയും മഹിമയാണ് കേവലം ബാബയുടേതല്ല. സദാ ഭണ്ഡാരം നിറഞ്ഞതായിരിക്കണം. ദാതാവിന്റെ കുട്ടികൾ ദാതാക്കളായി മാറൂ. കേൾപ്പിച്ചിരുന്നില്ലേ - ഭക്തർ ലേവതകളാണ്(എടുക്കുന്നവർ) താങ്കൾ നൽകുന്ന ദേവതകൾ. അപ്പോൾ ദാതാക്കൾ അർത്ഥം നൽകുന്നവർ. മറ്റുള്ളവർക്ക് കുറച്ചെങ്കിലും നൽകി പിന്നീട് അവരിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് ഫീലാവില്ല. പിന്നീട് എന്ത് വേണമെങ്കിലും അവരോട് അരുത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവർ അനുസരിക്കും. അതിനാൽ ആദ്യം അവർക്ക് നൽകൂ. ധൈര്യം നൽകൂ, ഉണർപ്പ് നൽകൂ, സന്തോഷം നൽകൂ, എന്നിട്ട് അവരോട് എന്തെങ്കിലും അരുത് എന്ന് പറഞ്ഞാലും അവർ അത് അംഗീകരിക്കുന്നു. ദിവസവും ഉത്സവം ആഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. ദിവസേന ബാബയുമായി മിലനം ആഘോഷിക്കുക തന്നെയാണ് ഉത്സവം ആഘോഷിക്കുക. അപ്പോൾ ദിവസേന ഉത്സവമല്ലേ. ശരി !

നാനാവശ്യമുള്ള കുട്ടികൾക്ക്, സംഗമയുഗത്തെ ഓരോ ദിവസത്തെ അവതരണ ദിനത്തിന്റെയും അവിനാശി ആശംസകൾ. സദാ ബാബയ്ക്ക് സമാനം ദാതാവും വരദതാപുമായി ഓരോ ആത്മാവിനെയും സമ്പന്നമാക്കുന്ന, മാസ്റ്റർ ഭോലാനാഥനായ കുട്ടികൾക്ക്, സദാ ഓർമ്മയിലിരുന്ന് ഓരോ കർമ്മത്തെയും ഓർമ്മചിഹ്നമാക്കി മാറ്റുന്ന കുട്ടികൾക്ക്, സദാ സ്വയന്നതിയിലും, സേവനത്തിന്റെ ഉന്നതിയിലും ഉണർവ്വോടെയും ഉത്സാഹത്തോടെയും മുന്നേറുന്ന ശ്രേഷ്ഠ കുട്ടികൾക്ക്, വിശേഷിച്ചും ഇന്നത്തെ ഓർമ്മ ചിഹ്നമായ ശിവജയന്തി സൊ ബ്രഹ്മണജയന്തി, വജ്രസമാന ജയന്തി, സദാ സർവ്വരെയും സുഖിയാക്കി മാറ്റുന്ന, സമാനമാക്കുന്ന ജയന്തിയുടെ ആശംസകൾ, സ്നേഹസ്മരണയും നമസ്കാരവും.

വരദാനം - ഓരോ ശക്തിയെയും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടത്തുന്ന മാസ്റ്റർ രചയിതാവായി ഭവിയ്ക്കട്ടെ.

കർമ്മം ആരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, കർമ്മത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ശക്തിയെ ആഹ്വാനിക്കൂ. അധികാരിയായി ആജ്ഞ നൽകൂ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഈ സർവ്വശക്തികളും താങ്കളുടെ ഭുജങ്ങൾക്ക് സമാനമാണ്. താങ്കളുടെ ഭുജങ്ങൾക്ക് താങ്കളുടെ ആജ്ഞ കൂടാതെ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. കാര്യം സഫലമാകുന്നതിന് സഹനശക്തിയോട് ആജ്ഞാപിക്കൂ, അപ്പോൾ തീർച്ചയായും സഫലത അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ കുട്ടികൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിനു പകരം ഭയപ്പെടുന്നു - ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭയമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ഒരിക്കലും ആജ്ഞ പാലിക്കില്ല. അതിനാൽ മാസ്റ്റർ രചയിതാവായി മാറി ഓരോ ശക്തിയെയും ആജ്ഞയനുസരിച്ച് നടത്തുന്നതിനായി നിർഭയരായി മാറൂ.

സ്റ്റോഗൻ - ആശ്രയ ദാതാവായ ബാബയെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി എല്ലാവരെയും തീരത്ത് എത്തിക്കൂ

വിശേഷ സൂചന - ഇന്ന് മാസത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ഞായറാഴ്ചയാണ്, എല്ലാ രാജയോഗി തപസ്വികളായ സഹോദരാത്മാക്കൾ വൈകുന്നേരം 6:30 മുതൽ 7:30 വരെ വിശേഷ യോഗാഭ്യാസത്തിന്റെ സമയത്ത്, പൂർവ്വജൻ എന്ന സ്വമാനത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ. കല്പവൃക്ഷത്തിന്റെ വേരുകളിൽ ഇരുന്ന് മുഴുവൻ വൃക്ഷത്തിനും ശക്തിശാലിയായ യോഗദാനം നൽകിക്കൊണ്ട് തന്റെ വംശാവലിയുടെ ദിവ്യ പാലന ചെയ്യൂ.